

[Einer-Jensen.]

offentlig. Udvalget er enigt i, at Offentlighedsprincippet bør gennemføres. Dette har Ministeren erklæret sig villig til at gennemføre ved den Forretningsorden, der bliver udarbejdet for Ankenævnet.

Under Pkt. 16 gives der Rigsdagen Adgang til gennem et særligt Udvalg at følge Administrationen af denne Lov. Det er allerede kendt nu gennem det Fællesudvalg, Landsting og Folketing har nedsat med en tilsvarende Opgave, men med mindre Beføjelser.

Der er inden for Udvalget Enighed om, at mange af de Foranstaltninger, som Loven giver Hjemmel til at gennemføre, under normale Forhold kunde og burde gennemføres ved særlig Lov, og der er derfor Enighed om at fastslaa, at Foranstaltninger af vidtrækkende Betydning kun bør gennemføres administrativt, hvis Regeringen skønner, at Sagens Forelæggelse for Rigsdagen vil kunne virke skadeligt for Opnaaelsen af de tilsigtede Formaal.

For en Ordens Skyld gør Udvalget opmærksom paa, at det Udvalg, der er nedsat i Henhold til en Betænkning, afgivet af et Folketingsudvalg den 5. Marts 1947 — det var det Udvalg, jeg nys nævnte —, for saa vidt angaar Lov om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger nu maa ophæves og erstattes af det Udvalg, der foreslaas nedsat efter det her omtalte Ændringsforslag, et Udvalg paa 15 Medlemmer, valgt efter Reglen i Grundlovens § 45.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa Flertallets Vegne anbefale de Ændringsforslag, der findes paa Siderne 8, 9 og 10.

Af Retsforbundet og Danmarks kommunistiske Parti er der paa Side 11 stillet nogle Underændringsforslag; disse Underændringsforslag skal jeg tillade mig at anbefale at stemme imod, og jeg skal anbefale ærede Medlemmer at stemme for det af den højtærede Handelsminister og hele Udvalget med Undtagelse af de to nævnte Partier stillede Ændringsforslag.

Bjørner: Vi erkender fra vor Side, at de af Handelsministeren stillede Ændringsforslag, der er tiltraadt af Udvalgets Flertal, betyder en ikke uvæsentlig Forbedring af den gældende Lov. Der er fra den højtærede Ministers Side vist en betydelig Imødekommenhed over for de forskellige Ønsker, der har været fremsat i Udvalget i Retning af at sætte skarpere Grænser for Handelsministerens Bemyndigelser og lægge en Del af Indflydelsen paa Omfanget af de erhvervsøkon-

miske Foranstaltninger tilbage til Rigsdagen.

Ogsaa adskillige af de Ønsker, der fra vor Side har været fremsat over for Udvalget i saa Henseende, har givet Anledning til ret væsentlige Ændringer, og der skal derfor ogsaa fra Retsforbundets Side i Dag lyde en Tak til den højtærede Minister for hans Imødekommenhed paa alle de Punkter, hvor han har ment det forsvarligt at ændre Loven i Retning af en Afviklingslov, saaledes som der her er Tale om, og som den ærede Ordfører for Udvalget var inde paa. Jeg vil gerne lige nævne, at dette § 16-Udvalg, der nu nedsættes, faar betydningsfulde Opgaver, og jeg vil ved denne Lejlighed bede den højtærede Handelsminister nu, da der igen er saa megen Tale om Ændringer i Benzinordningen, give Udtryk for her fra Talerstolen, at en eventuelt Ændring ikke vil blive foretaget uden først at være forelagt det Udvalg, der her er Tale om at nedsætte.

Som det fremgaar af Betænkningen, har vi til Trods for de Lempelser, Ministerens Ændringsforslag indeholder, og som vi i det store og hele kan tiltræde, ment at maatte fastholde et Par af de Ændringsforslag, vi har stillet i Udvalget, og som den højtærede Minister ikke har ment at kunne efterkomme. Men vi har paa mange andre Punkter vist en stor Resignation, vi ogsaa.

Vi mener stadig, som fremhævet i Udvalget, at Bestemmelsen i den gamle Lovs § 4, Stk. 1, om, at Ministerens Bemyndigelse ogsaa omfatter Ret til Fremme eller Regulering af Vareproduktionen, egentlig burde være udgaet af den nye Lovs § 5, Stk. 1. Ganske vist findes denne Bemyndigelse ikke i Lovens Formaalparagraf, den nye § 1, men alligevel kunde man befrygte, at dens Tilstedeværelse i § 5 kunde afstedkomme Tvivl om, hvorvidt Loven giver Ministeren Mulighed for selvstændig Brug af Bemyndigelsen til at fremme eller regulere Vareproduktionen.

Vi ønsker fra vor Side ikke, at Vareforsyningsloven paa noget Punkt skal kunne bruges i protektionistisk Retning eller til Fremme af Socialisering af Erhvervslivet, men saa længe Loven giver Handelsministeren en selvstændig Bemyndigelse til at foretage Indgreb til Fremme eller Regulering af Vareproduktionen, saa bestaar Muligheden for, at Loven i givet Fald kan anvendes i denne uønskede Retning.

Man kan her spørge, hvorfor denne Formulering af den gamle Lovs § 4, Stk. 1, har kunnet gaa igen uændret ved flere Forlængelser af Loven, og jeg tror, at Forkla-